

Verslag van de Z8-vergadering op
donderdag 18 februari 1965.

Aanwezigen: H.H. Dijkstra, Kruseman Aretz, v.d. Meulen, v.d. Poel,
v.d. Sluis, v. Wijngaarden, Zwanenburg.

1. Aan de notulen van de vorige vergadering (Z8 nr. 44) moeten nog 2 punten worden toegevoegd:
 6. Vooruitlopend op de binnenkort verschijnende beschrijving geeft Prof. Dijkstra een exposé over de coördinator.
 7. De adressen 0 t/m 15 en adres 63 zullen van geheugenprotectie worden uitgesloten.
2. De symbolenset in punt 5 van Z8 nr. 44 ondergaat nog een kleine wijziging. Het symbool \uparrow wordt vervangen door \wedge .
3. De tekst van de assembler wordt door Prof. v.d. Poel aan de heer v.d. Meulen ter beschikking gesteld. Deze zal voor omcodering van ELAN in X1-code zorgdragen. De tekst is nog niet compleet; er ontbreken nog die delen, die betrekking hebben op "initialisering en getalconstanten en voorts de tabel van standaardnamen."
4. De commissie acht het wenselijk, dat er naast de ELAN-beschrijving voor beginners nog een vademecuum komt t.b.v. van kenners voor een snelle raadpleging. Gedacht wordt aan een syntax beschrijving in Backus-notatie.
5. Conventies voor standaard-subroutines:

De voorkeur van de commissie gaat uit naar de volgende conventies:

 - a) De aanroep is van het type SUBC.

Voordelen: uitgebreide adresseringsmogelijkheden;
geen redding van de link bij nesting;
gemakkelijker implementatie van recursieve aanroepen.

nadeel : Het aanroepende programma moet een stapel voeren, of moet er voor zorgen dat B een "onschuldig" adres aanwijst.
 - b) Zo mogelijk moeten parameters in de registers worden medegegeven. Van welke vorm de actuele parameters kunnen zijn (getalwaarde van een operand, een adres of wellicht zelfs een subroutine) is een punt, dat nader door de heer Kruseman Aretz zal worden onderzocht.
 - c) De subroutine moet zo mogelijk geschreven zijn in MT-adressering. Hierdoor is de subroutine relocateerbaar, hetgeen in verband met plaatsing op de trommel van belang is.
 - d) Locale variabelen ("werkadressen") van de subroutine worden geplaatst in de stapel. Dit maakt de enkelvoudige aanwezigheid van de subroutine geschikt voor multirunning. (Deze mogelijkheid wordt nog wel niet van de eerste coördinaten gevergd, maar zal later wellicht actueel worden).
 - e) De specificaties van de subroutine moeten een opsomming bevatten van die plaatsen, die na afloop veranderd kunnen zijn. Niet alleen de bedoelde, maar ook de ongevraagde veranderingen moeten worden aangegeven. Naar de mening van Prof. Dijkstra moeten deze laatste veranderingen net zo "wetmatig" zijn als de eerste; dit met het oog op een gemakkelijke inspectie in geval van machinestoringen.
6. Er is gediscussieerd over de wijze waarop een aantal gelijktijdig in opbouw zijnde bandbeelden (in opbouw in bufferpagina's) kan worden gekoppeld met een kleiner aantal ponsers.

Er zijn 2 principes:

Het eerste principe is, dat er altijd ongebroken bandbeelden worden afgeleverd; in eerste instantie wordt geprobeerd het bandbeeld in zijn geheel

in het geheugen op te bouwen; maar bereikt het beeld een zeker maximum aan bufferruimte, dan wordt vroeg of laat aan dit incomplete beeld door een ponser begonnen. Een eenmaal gekoppelde ponser blijft dan exclusief voor de voltooiing van het bandbeeld gereserveerd.

Het tweede principe loopt hier mee parallel, maar een ponser, die aan een onvolledige stroom wordt gekoppeld maakt zich daarvan vrij als hij niets meer te doen heeft en er elders voor een ander (compleet of incompleet) bandbeeld een ponser gewenst wordt.

s'-Gravenhage, 25.2.1965.

Volgende vergadering: donderdag 25 februari 1965 om 2 uur in het
M.C. te Amsterdam.

Onderwerp : input en output-routines standaard-apparatuur.